



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **ZIMBO CZECHIA s. r. o.**, se sídlem Na Zátorách 8/613, Praha 7, zastoupeného JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem se sídlem Šaldova 34/466, Praha 8 – Karlín, proti žalovanému **Státní zemědělské a potravinářské inspekci – inspektorátu v Olomouci**, se sídlem Pavelkova 13, Olomouc, o ochranu před nezákonným zásahem ve formě kontroly prodeje potravin živočišného původu a výrobků z nich vyrobených,

t a k t o :

I. Kontrola, provedená žalovaným na adrese provozovny žalobce Cihelní 48, 748 01 Hlučín, dne 11. 10. 2012 v rozsahu týkajícím se potravin živočišného původu, a to šunky standard a kontroly označování masných výrobků, byla nezákonná.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 30 735,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Jiřího Vaníčka, advokáta se sídlem Šaldova 34/466, Praha 8 – Karlín.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 5. 12. 2012 a změněnou u jednání dne 19. 11. 2014 se žalobce domáhá podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. V žalobním petitu se domáhal toho, aby soud určil, že kontrola, provedená žalovaným na adrese provozovny žalobce Cihelní 48, 748 01 Hlučín, dne 11. 10. 2012 byla nezákonná, *in eventum* se pak domáhal určení, že kontrola, provedená žalovaným na adrese provozovny žalobce Cihelní 48, 748 01 Hlučín, dne 11. 10. 2012 byla v rozsahu týkajícím se potravin živočišného původu, a to šunky standard a kontroly označování masných výrobků, nezákonná.

Žalobce uvedl, že Státní zemědělská a potravinářská inspekce (dále jen „SZPI“) provádí na území celé republiky kontroly prodeje masa, sýrů a dalších potravin živočišného původu v provozovnách žalobce, ačkoli k takovéto kontrole není ze zákona oprávněna. Žalovaný provedl dne 11. 10. 2012 kontrolu potravin v prodejně žalobce v Hlučíně na ul. Cihelní 1827/48, přičemž byl kontrolován prodej šunky a pochoutkového salátu. O kontrole byl sepsán protokol, proti němuž žalobce vznesl dne 15. 10. 2012 námitky, kde uvedl, že SZPI nemá pravomoc provádět kontrolu potravin živočišného původu v prodejně v této žalobce, též namítl, že kontrola trvala v rozporu s principy hospodárnosti zbytečně dlouho. Námitky byly rozhodnutím ředitele žalovaného ze dne 24. 10. 2012 zamítnuty, kdy ředitel uvedl, že pravomoc SZPI vyplývá z ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o potravinách“) a § 3 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SZPI“). Žalobce se naopak domnívá, že potraviny živočišného původu v prodejnách a prodejních úsecích, kde dochází k úpravě masa, přísluší kontrolovat dle § 16 odst. 1 písm. b) zákona o potravinách toliko orgánům veterinární správy. Pohybuje-li se jakýkoli státní orgán mimo svou zákonem vymezenou pravomoc, dopouští se nezákonného zásahu. Žalobce se v replice a u ústního jednání dovolával závěrů vyslovených Nejvyšším správním soudem ve věci vedené pod sp. zn. 6 As 24/2014, kvůli níž bylo řízení ve věci dříve přerušeno a poukázal na to, že v hlučínské prodejně žádné prodejní úseky (ve smyslu rozhodnutí ve výše uvedené věci) nebyly.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pro posouzení jeho kompetence je rozhodné, zda daná prodejna osahuje úseky; pokud je totiž obsahuje, vztahuje se kompetence orgánů veterinární správy jen na úseky, kde dochází k úpravě masa (zejména

bourání, úprava a prodej čerstvého masa), v ostatních úsecích přísluší pravomoc ke kontrole SZPI. Namítaná kontrola v Hlučíně byla uskutečněna na podnět spotřebitele. Na místě byly odebrány vzorky pochoutkového salátu a šunky standard; tyto nebalené potraviny byly nabízeny k prodeji z obslužné chladicí vitríny úseku prodeje lahůdkářských výrobků a úseků masných výrobků (tedy mimo úseky, kde dochází k úpravě masa, mléka, ryb, drůbeže, vajec nebo k prodeji zvěřiny). Mimoto byl kontrolován úsek prodeje pečiva. Úsek čerstvého masa naproti tomu kontrolován vůbec nebyl.

Ze spisové dokumentace, nákresu půdorysu prodejny a fotografií prodejny soud zjistil, že dne 11. 10. 2012 od 9:10 do 13:00 hod. provedli pracovníci žalovaného v provozovně žalobce na adrese Cihelní 48, 74801 Hlučín, kontrolu. V rámci kontroly byly zkontrolovány nabývací doklady k potravinám a na základě stížnosti spotřebitele bylo provedeno senzorické hodnocení dvou druhů potravin, a to pochoutkového salátu a šunky standard, které byly shledány bez závad. Následně byla provedena kontrola uchovávání potravin a hygienických požadavků (včetně kontroly přípravny a pece), kontrola systému HACCP, označování a výsledovatelnosti. O kontrole byl sepsán protokol č. P094-80022/12, proti němuž žalobce vznesl dne 15. 10. 2012 námitky, kde uvedl, že SZPI nemá pravomoc provádět kontrolu potravin živočišného původu v této prodejně, žalobce též namítl, že kontrola trvala v rozporu s principy hospodárnosti zbytečně dlouho. Námitky byly rozhodnutím ředitele žalovaného ze dne 24. 10. 2012 zamítnuty; rozhodnutí bylo žalobci doporučeno 31. 10. 2012. Pokud se týče prodejny, tato je malometrážní, rozdělena na prodejní část (max. 12,6 m x 7,5 m), v níž se nachází jeden pult ve tvaru písmene L, rozdělený přepážkami, a na část neprodejní, v níž se nacházejí přípravný, sklady, šatny apod. Z přípraven vedou k pultu dva vchody.

Soud věc projednal a rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, pokud se týče kontroly potravin živočišného původu ve shora uvedené provozovně žalobce.

Pokud se týče včasnosti žaloby, tuto soud posuzoval toliko ve vztahu ke kontrole v prodejně v Hlučíně, na níž žalobce svou žalobu omezil. Vzhledem k tomu, že subjektivní lhůta k podání žaloby je dvouměsíční (§ 84 odst. 1 s. ř. s.), kontrola, v níž je spatřován zásah, proběhla 11. 10. 2012 a žaloba byla podána 5. 12. 2012, není pochyb o její včasnosti.

Podle § 16 odst. 1 písm. b) bod 2 zákona o potravinách orgány veterinární správy vykonávají státní dozor při prodeji surovin a potravin živočišného původu v tržnicích a na tržištích, při prodeji potravin živočišného původu v prodejnách a prodejních úsecích, kde dochází k úpravě masa, mléka, ryb, drůbeže, vajec nebo k prodeji zvěřiny, a v prodejnách

potravin, pokud jsou místy určené při příchodu surovin a potravin živočišného původu z členských států Evropské unie.

Podle § 16 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o potravinách Státní zemědělská a potravinářská inspekce vykonává státní dozor při výrobě a uvádění potravin do oběhu, pokud tento dozor není prováděn podle písmene b).

Podstatou sporu mezi stranami je výklad pojmů „úprava masa“ a „prodejní úsek“, s nimiž zákon spojuje rozlišení kompetencí mezi SZPI a orgány veterinární správy. Uvedené pojmy již vyložil ve své judikatuře Nejvyšší správní soud, a soud rozhodující nynější spor na ni odkazuje.

V rozsudku č. j. 6 Ads 87/2013-131 ze dne 23. 4. 2014 Nejvyšší správní soud uvedl: *„Potraviny, s nimiž zákon o potravinách v § 16 odst. 1 písm. b) bod 2 spojuje speciální působnost orgánů veterinární správy, jsou vzhledem k absenci tepelné či jiné technologické úpravy mikrobiologicky rizikovější, než potraviny, jejichž výrobní proces už byl dokončen ve výrobním závodě mimo provozovnu žalobkyně. Proto i jiné potraviny živočišného původu, které se nacházejí ve stejných prodejnách nebo prodejních úsecích, kontrolují orgány veterinární správy.“* Proto je nutno „úpravou“ rozumět „jakýkoli zásah do nebalené čerstvé potraviny uvedené v § 16 odst. 1 písm. b) bod 2 zákona o potravinách, spojený s rizikem kontaminace“. Pojem „prodejní úsek“ soud v témž rozhodnutí vymezil tak, že je to *„samostatná část prodejny, zřetelně oddělená fyzicky, technologicky a zpravidla i personálně tak, aby bylo minimalizováno riziko mikrobiologické kontaminace živočišných produktů potravinami vyjmenovanými v § 16 odst. 1 písm. b) bod 2 tohoto zákona. Chladicí pulty či jejich části vyčleněné přepážkami, případně prostory s odlišným specifickým režimem úschovy potravin (např. s jinou teplotou úschovy), prodejními úseky nejsou.“* V rozsudku č. j. 6 As 24/2014-69 ze dne 4. 6. 2014 je v návaznosti na výše uvedené vysloven závěr, že pokud by celá prodejna tvořila z hlediska možné křížové kontaminace syrových a tepelně opracovaných živočišných produktů jediný úsek, pak by žalované zbývala pouze kompetence kontrolovat potraviny jiného než živočišného původu (např. pečivo). Kontrolovaná osoba musí umožnit provést SZPI kontrolu vnitřního uspořádání celé provozovny a procesů, které v ní probíhají, aby si tato mohla učinit úsudek o své kompetenci.

V projednávané věci je nesporné, že hlučínská prodejna žalobce tvořila jeden celek, nečleněný na úseky, jak jsou vymezeny výše. Pult rozdělený přepážkami (byť by k němu vedly i dva samostatné vchody ze dvou přípraven) nepředstavuje několik úseků, nýbrž úsek jeden. Vzhledem k tomu, že se v něm nabízelo i syrové porcované maso, jednalo se o prodejnu, kde docházelo k úpravě masa, a ke kontrole živočišných produktů byl v této prodejně příslušný orgán veterinární správy, a nikoli žalovaný. Kontrolou zaměřenou na

živočišné výrobky žalovaný vybočil ze zákonem daných kompetencí pro jeho výkon státní správy, a tím se dopustil nezákonného zásahu.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl zavázán k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce; tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000,- Kč, odměny advokáta za sedm úkonů právní služby – a to převzetí věci, sepsí žaloby ze dne 5. 12. 2012, sepsí podání ve věci samé ze dne 15. 7. 2013, 17. 2. 2014, 23. 5. 2014 a 18. 7. 2014 a účast na jednání dne 19. 11. 2014 – dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za úkony učiněné v roce 2012 činí dle tehdy účinného ustanovení § 9 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 2 100,- Kč a výše odměny za úkony učiněné v letech 2013–2014 činí dle § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 3 100,- Kč, dále v sedmi režijních paušálech po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., náhradě za 10 půlhodin promeškaného času ve výši 1 000,- Kč dle § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., a cestovním ve výši 463,- Kč, vynaloženém právním zástupcem za cestu prostředky hromadné dopravy z Pardubic do Ostravy a zpět, a cestovním ve výši 684,- Kč, vynaloženém jednatelem žalobce za cestu prostředky hromadné dopravy z Prahy do Ostravy a zpět, jakož i 21% DPH ve výši 4 788,- Kč.

Náhradu nákladu spočívajícího v soudním poplatku za návrh na předběžné opatření soud nepřiznal, neboť žalobce nesplnil podmínky pro jeho nařízení, ostatně sám následně žalobu změnil tak, že se domáhal toliko deklarace nezákonného zásahu, nikoli jeho zákazu. Z téhož důvodu nepřiznal soud žalobci náhradu nákladů na repliku k vyjádření žalovaného k návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 4. 1. 2013.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 19. listopadu 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu